

Ο χρόνος ως ευλογία Θεού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Με χρηστές ελπίδες και προσδοκίες ανέτειλε το Νέο Έτος 2022 για το χριστεπώνυμο πλήρωμα της ακριτικής Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου, η οποία, επί τη συμπλήρωσει 100 ετών από της Μικρασιατικής Καταστροφής και της εκκενώσεως της Ανατολικής Θράκης, προγραμματίζει γι' αυτή τη χρονιά επετειακές εκδηλώσεις μνήμης και ευθύνης για τις αλησμόνητες πατρίδες της Ανατολικής Θράκης, της Μικράς Ασίας, του Πόντου και της Καππαδοκίας.

Την Πρώτη του Νέου Έτους ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, κατά τα ειωθότα, προέστη της Ευχαριστιακής Συνάξεως στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Παναγίας Ελευθερωτρίας Διδυμοτείχου, καθ' ήν

ανεγνώσθη Μήνυμα του Σεβασμιωτάτου στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναπτύσσεται η σημασία του χρόνου ως ευκαιρίας για τη σωτηρία των ανθρώπων.

Γράφει ο Σεβασμιώτατος: «Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι χρόνος γιὰ τόν πιστό εἶναι «ὁ καιρὸς»· εἶναι ἡ «εὐκαιρία» τῆς Θείας Προνοίας, πού ἂν χαθεῖ ἀνεκμετάλλευτη, χάνονται μαζί της «καίρια» πράγματα γιὰ τὸν ἄνθρωπο, δηλαδή σημαντικά καὶ ὄχι δευτερεύοντα καὶ ἐπουσιώδη. Ὁ καιρὸς λοιπὸν δὲν εἶναι τὸ ἀντίθετο τῆς αἰωνιότητος, ἀλλὰ ἡ αἰωνιότητα ὡς βιούμενη προθεσμία εὐθύνης.

«Κατὰ τὴν πατερικὴ διδασκαλία, ὁ χρόνος εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὁ Θεὸς εἶναι ὁ αἷτιος τοῦ χρόνου «ὡς χρόνου παντός καὶ αἰῶνος αἷτιον καὶ παλαιοῦ ἡμερῶν, ὡς πρό χρόνου καὶ ὑπὲρ χρόνον καὶ ἄλλοιοῦντα καιροὺς καὶ χρόνους». Ἔτσι, ὁ χρόνος μαζί μέ τόν χῶρο εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ, μέσα στόν ὁποῖο μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀποκτήσῃ τὴν κατὰ Χάρη θέωσή του, πού συνιστᾷ καὶ χαρακτηρίζει τὴν αἰωνιότητα. Γιατί, ἡ αἰωνιότητα δὲν εἶναι ἡ πέραν τοῦ χρόνου ζωή, ἀλλὰ ἡ βίωση τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ μέσα στόν χρόνο.

«Στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση «χρόνος καὶ αἰωνιότης» εἶναι δύο διαφορετικοὶ τρόποι ὑπάρξεως. Ὁ πρῶτος, ὁ χρόνος, εἶναι ὁ τρόπος τῆς κτιστῆς ὑπάρξεως, πού διαρκῶς γίνεται καὶ ἐξελίσσεται μέσα στὴν κίνησή της, πού δημιουργεῖται ἀπὸ τὸν Θεό ἐκ τοῦ μηδενός μέ ἀκατάληπτο τρόπο. Ὁ δεύτερος, δηλαδή ἡ «αἰωνιότητα», εἶναι ὁ τρόπος τῆς Θείας ὑπάρξεως, στὴν ὁποία δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴ οἱ ἔννοιες τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀκολουθίας. Ἡ «αἰωνιότητα» δὲν εἶναι κάτι ἀφηρημένο ἢ κάτι πού ὑπάρχει καθεαυτὸ ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς στὴν ὑπαρξή Του.

«Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὅταν ὁ κτιστὸς ἄνθρωπος ἐνώνεται μέ τὸν Θεό τότε μέσα του ἐνεργεῖ ἡ ζωή τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἀποκαλύπτεται μέσα στόν ἄνθρωπο ὁ Θεός καὶ ὁ ἄνθρωπος γίνεται πρόσωπο, τότε παύει νὰ ὑφίσταται ὁ χρόνος καὶ ζεῖ τό αἰῶνιο ἀπὸ αὐτὴ τὴν ζωή. Ἡ αἰωνιότητα δὲν εἶναι ἡ ζωή πέρα ἀπὸ τὸν χρόνο, ἀλλὰ ἡ κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τὸν Θεό μέσα στόν χρόνο.

«Πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅτι, ὅπως γράφει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας εἶναι σωτηριώδης, καὶ ἔτσι πρέπει νὰ τὸν θεωροῦμε. Εἶναι χρόνος πού μπορεῖ νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐλογημένη αἰωνιότητα, ἐνῶ ἡ κατασπατάληση τοῦ χρόνου δημιουργεῖ τίς προϋποθέσεις γιὰ τὴν αἰώνια καταδίκη μας.

«Μέσα ἀπὸ τὴν λειτουργικὴ ζωή τῆς Ἐκκλησίας καταργοῦνται οἱ διαστάσεις τοῦ χρόνου, τό παρελθόν καὶ τό μέλλον, ὥστε νὰ μεταμορφώνεται ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας στό διαρκές καὶ αἰῶνιο παρόν τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας ὑπογραμμίζοντας αὐτὴ τὴ σωτηριολογικὴ σημασία τοῦ χρόνου ὡς «καιροῦ», δὲν

κάνει τίποτε άλλο από τό νὰ εἶναι συνεχῶς ἐπίκαιρη, δηλαδή ἐποπτεύουσα τὸν καιρό, «ἐξαγοραζομένη» τὸν καιρό καὶ παροῦσα στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ὁ μόνος «καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος». Αὕτῃ εἶναι ἡ ἔννοια τῶν προτροπῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε: ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε» (Α΄ Θεσ. 5.17)».

Μετά την Θεία Λειτουργία ακολούθησε η Δοξολογία, επί τη Πρώτη του Νέου Έτους, και η κοπή της Βασιλόπιτας. Παρέστησαν ο Βουλευτής Έβρου Αναστάσιος Δημοσχάκης, ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας Υποστράτηγος Αναστάσιος Αλεξιάδης, ο Διοικητής της 30ης Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Δημήτριος Βαλσαμίδης και ο πρώην Δήμαρχος Διδυμοτείχου Παρασκευάς Πατσουρίδης.

Την προτεραία, παραμονή της Πρωτοχρονιάς, ο Σεβασμιώτατος έκοψε για τους υπαλλήλους, τα στελέχη και τους συνεργάτες της Ιεράς Μητροπόλεως την Αγιοβασιλόπιτα στο Επισκοπείο του Διδυμοτείχου και ευχήθηκε: «Να έχουν χαρά στην καρδιά, υγεία στο σώμα, δύναμη στους κόπους, υπομονή στις θλίψεις, αντοχή στους πειρασμούς και μακροθυμία προς όλους»

